

Dosarul nr. 2ra-751/22
2-20132935-01-2ra-26052022

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) jud: A. Ojoga
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud: V. Sîrbu, V. Mihaila, I. Cotruță

D E C I Z I E

6 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Mariana Pitic
Victor Burduh
Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de Inspectoratul Național de Securitate Publică,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Anatoli
Dovgani împotriva Inspectoratului Național de Securitate Publică, intervenienți
accesorii Ministerul Justiției și Ministerul Finanțelor, cu privire repararea
prejudiciului moral,
împotriva deciziei din 2 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 26 octombrie 2020, Anatoli Dovgani a depus cerere de chemare în
judecată, concretizată prin cererea din 9 noiembrie 2020 (f.d.29-30), împotriva
Inspectoratului Național de Patrulare (Inspectoratul Național de Securitate
Publică), intervenient accesoriu Ministerul Justiției, solicitând încasarea sumei de
2 000 lei cu titlu de prejudiciu moral din contul Inspectoratului Național de
Securitate Publică prin intermediul Ministerului Finanțelor.

În motivarea acțiunii, reclamantul a relatat că la 3 iunie 2019, agentul
constatator al Inspectoratului Național de Patrulare, a întocmit în privința lui
procesul-verbal seria DCT 02 206281, prin care a fost recunoscut vinovat în
comiterea contravenției prevăzute de alin.(1) art.236 Cod contravențional, cu
aplicarea sancțiunii sub formă de amendă în mărime de 12 unități convenționale și
3 puncte de penalizare.

La înmânarea copiei procesului-verbal cu privire la contravenție, agentul
constatator l-a obligat să achite amenda la bancă sau la terminal. Astfel,
reclamantul că a achitat amenda în mărime de 300 lei.

La 12 iunie 2019 a depus contestație la Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana
în care a indicat că procesul-verbal a fost întocmit cu încălcarea normelor legale, și
anume, nu i-au fost asigurat serviciile unui translator, nu i-au fost explicate toate

drepturile prevăzute la art.384 și 443 Cod contravențional și nu au fost prezentate probe care ar demonstra vinovăția lui.

La 30 ianuarie 2020, Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana a admis contestația și s-a declarat nul procesul-verbal cu privire la contravenție din 3 iunie 2019, intentat împotriva lui Anatoli Dovgani, pe semnele contravenției de la alin.(1) art.236 Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional.

La 30 iunie 2020, Curtea de Apel Chișinău a respins ca nefondat recursul declarat de ofițerul principal al Inspectoratului General al Poliției, Dumitru Talmazan, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 30 ianuarie 2020, prin care i-a fost încetată cauza contravențională în baza art.236 alin.(1) Cod contravențional.

Anatoli Dovgani consideră că acțiunile ilegale ale organelor poliției i-au provocat suferințe morale și fizice.

Susține că prejudiciul cauzat a fost grav, deoarece învinuirea a fost fabricată cu mijloc tehnic special „ITC Eye”. Acest mijloc se afla oficial la dotarea persoanei juridice „Bass Systems” SRL care a și constatat contravenția însă procesul-verbal se întocmește de organele poliției, după ce primesc de la „Bass Systems” SRL imaginea cu 2 cadre.

Prin hotărârea din 14 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată depusă de Anatoli Dovgani împotriva Inspectoratului Național de Securitate Publică, intervenienți accesorii Ministerul Justiției și Ministerul Finanțelor, cu privire repararea prejudiciului moral, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

La 15 iunie 2021, Anatoli Dovgani a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe.

La 8 iulie 2019, Anatoli Dovgani a depus cererea de apel motivată.

Prin decizia din 2 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat Anatoli Dovgani.

S-a casat hotărârea din 14 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și s-a pronunțat o hotărâre nouă, prin care:

S-a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de Anatoli Dovgani.

S-a încasat de la Inspectoratul Național de Securitate Publică în beneficiul lui Anatoli Dovgani suma de 2 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

La 30 martie 2022, Inspectoratul Național de Securitate Publică a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei și emiterea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului, a invocat că decizia este neîntemeiată și neargumentată. Totodată, consideră că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

În acest context, a menționat că prevederile Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998, nu sunt aplicabile speței, or, sancțiunea contravențională la care a fost supus reclamantul nu a fost aplicată de către o instanță de judecată.

Mai ales că prevederile Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 nu reglementează expres și limitativ cazurile și condițiile răspunderii patrimoniale a statului pentru erorile comise de organele de urmărire penală, procuratură și

instanțele judecătorești, iar circumstanțele cazului dedus judecății nu pot fi încadrate în limitele acestui act normativ.

Prin urmare prejudiciul moral cauzat persoanei fizice și juridice este reparabil doar în urma supunerii ilegale la arest administrativ, reținerii ilegale sau aplicării ilegale a amenzii administrative de către instanța de judecată, circumstanțe care în speță nu au fost constatate.

Totodată, a remarcat că agentul constator la momentul depistării comiterii unei fapte care poate fi calificată drept contravenție, este obligat nemijlocit de a întreprinde toate măsurile prevăzute de Codul contravențional. Din acest motiv, acestea nici într-un caz nu pot fi calificate drept acțiuni ilicite, deoarece îndeplinirea cu exactitate a atribuțiilor de serviciu este o îndatorire directă, motiv din care nu pot fi reținute argumentele reclamantului precum că, agentul constator ar fi comis careva abateri de la prevederile legale.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Referitor la termenul de declarare a recursului, Colegiul reține că decizia din 2 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată Inspectoratul Național de Securitate Publică prin intermediul poștei terestre, la 1 februarie 2022 (f.d.132), însă dovada legală de recepționare a acesteia lipsește.

În cererea de recurs, reprezentantul recurentului a menționat că, copia deciziei integrale a fost recepționată la 4 februarie 2022.

Din aceste considerente, Colegiul constată că recursul înregistrat la 30 martie 2022, a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Curtea Supremă de Justiție a expediat intimațiilor cererea de recurs la 26 mai 2022, informându-i despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Prin referința din 2 iunie 2022, Anatoli Dovgani a solicitat respingerea recursului ca fiind tardiv.

În rest, până la data examinării admisibilității recursului, referințe nu au fost depuse.

Prin încheierea din 29 iunie 2022 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de Inspectoratul Național de Securitate Publică, a fost considerat admisibil.

În conformitate art. 441 din Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Art. 444 din Codul de procedură civilă, prevede că recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

La caz, Colegiul a considerat inoportună invitarea acestora, întrucât argumentele expuse în cererile de recurs și referință au fost formulate cu suficientă precizie.

În cauza CtEDO Covalenco v. Moldova nr. 72164/14 16 septembrie 2020, Curtea a statuat că este necesar organizarea unei audieri: a) în cazul în care există necesitatea de a evalua dacă circumstanțele au fost stabilite corect de către autorități (a se vedea Malhous v. Republica Cehă [MC], nr. 33071/96, § 60, 12 iulie 2001); b) atunci când circumstanțele cer ca instanța să-și formeze propria impresie referitoare la justițiabili, prin acordarea dreptului de a explica propria lor situație personală, în mod direct sau prin intermediul unui reprezentant (a se vedea Göç, pre-citată, § 51; Miller, pre-citată, § 34 in fine; și Andersson v. Suedia, nr. 17202/04, § 57, 7 decembrie 2010); c) în cazul în care instanța are nevoie de a obține o clarificare cu privire la anumite detalii, inter alia prin intermediul unei audieri (a se vedea Fredin v. Suedia (nr. 2), 23 februarie 1994, § 22, Seria A nr. 283-A, și Lundevall v. Suedia, nr. 38629/97, § 39, 12 noiembrie 2002).

La cazul din speță, toate punctele de drept care puteau exista, pot fi cercetate și soluționate în mod obiectiv pe baza înscrisurilor și documentelor prezente la dosar.

În esență, recurentul și intimații au avut posibilitatea să prezinte poziția în scris și să răspundă la argumentele părților adverse.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) lit. c) din Codul de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care a interpretat în mod eronat legea.

Colegiul judiciar menționează că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al recursului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea cauza García Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag.26; Moreira Ferreira vs Portugalia (nr.2) (Marea Cameră); 11 iulie 2017, parag.84, 98).

Astfel, circumstanțele cauzei prezentate de părți și determinate de instanțele de judecată în fazele procesuale anterioare denotă următoarele.

La 3 iunie 2019, agentul constatator al Inspectoratului Național de Patrulare a întocmit în privința lui Anatoli Dovgani procesului-verbal cu privire la contravenție, în baza căruia acesta a fost sancționat conform art. 236 alin. (1) din

Codul contravențional, cu aplicarea sancțiunii sub formă de amendă în mărime de 12 unități convenționale și 3 puncte de penalizare. (f.d.8)

Reclamantul a contestat procesul-verbal cu privire la contravenție menționat.

Iar, prin hotărârea din 30 ianuarie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, s-a admis contestația depusă de reclamant, s-a declarat nul procesul-verbal cu privire la contravenție din 3 iunie 2019 și s-a încetat procesul contravențional.

Prin decizia din 30 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins ca nefondat recursul declarat de ofițerul principal al Inspectoratului General al Poliției, Dumitru Talmazan, împotriva hotărârii din 30 ianuarie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana. (f.d.9-12)

Invocând că procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința sa a fost anulat și s-a încetat procesul contravențional, reclamantul a depus prezenta acțiune în judecată împotriva Inspectoratului Național de Securitate Publică, intervenient accesoriu Ministerul Justiției, în temeiul prevederilor Legii nr.1545 din 25 februarie 1998 cu privire la modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Anatoli Dovgani, în baza prevederilor legii menționate, a solicitat încasarea sumei de 2 000 lei cu titlu de prejudiciu moral din contul Inspectoratului Național de Securitate Publică prin intermediul Ministerului Finanțelor. (f.d.29-30)

Prin încheierea protocolară din 25 ianuarie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, în calitate de intervenient accesoriu, în proces s-a atras Ministerul Finanțelor. (f.d.60)

Fiind judecată cauza, prin hotărârea din 14 iunie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a respins cererea de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată. (f.d.76)

În motivarea soluției adoptate, prima instanță a conchis că legea prevede expres cazurile în care persoana este în drept să solicite repararea prejudiciului moral și/sau material cauzat de către reprezentanții autorităților competente.

A reținut că repunerea în drepturi a persoanei se efectuează în cazuri exhaustive și anume în cazul în care prin hotărâre judecătorească definitivă s-a constatat caracterul ilicit al acțiunilor sau inacțiunilor autorității competente să constate contravenția, ceea ce în speța dată lipsește.

La caz, instanța de fond a menționat că circumstanțele de fapt invocate de reclamant nu constituie temei de a pretinde repararea prejudiciului moral conform art. 2007 din Codul civil. Or, circumstanțele speței nu atestă una din condițiile prevăzute de art.3 din Legea nr.1545 din 25 februarie 1998, astfel fiind inaplicabile și prevederile art.45 din Codul contravențional, care prevede că persoana al cărei drept sau interes legitim a fost lezat prin contravenție îl poate apăra prin acțiune civilă depusă conform legislației procedurale civile.

A menționat că instanța de judecată care a examinat cauza contravențională nu a determinat și nu a constatat fapte de încălcare a legalității și a drepturilor omului, iar încetarea procesului contravențional pe motivele indicate în conținutul deciziei Curții de Apel Chișinău nr.4r1135/20 nu denotă încălcarea drepturilor

fundamentale a lui Anatoli Dovgani și nu acordă acestuia dreptul de a solicita despăgubiri de la Ministerul Justiției.

Anatoli Dovgani a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe. (f.d.86-89)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 2 decembrie 2021, a admis apelul declarat Anatoli Dovgani, a casat hotărârea din 14 iunie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și a emis o hotărâre nouă, prin care: s-a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de Anatoli Dovgani și s-a încasat de la Inspectoratul Național de Securitate Publică în beneficiul lui Anatoli Dovgani suma de 2 000 lei cu titlu de prejudiciu moral. (f.d.123, 124-130)

În motivarea deciziei, Colegiul instanței de apel a apreciat ca fiind neîntemeiat raționamentul instanței de fond că încetarea procesului contravențional pe motivele indicate în conținutul deciziei Curții de Apel Chișinău nr.4r-1135/20 nu denotă încălcarea drepturilor fundamentale a lui Anatoli Dovgani și nu acordă acestuia dreptul de a solicita despăgubiri de la Ministerul Justiției.

Astfel, instanța de apel a menționat că prejudiciului pretins de către Anatoli Dovgani urmează a fi reparat de către organele care au aplicat ilicit amenda contravențională și anume Inspectoratul Național de Securitate Publică. Or, art. 13 alin. (1) al Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998, statuează expres că repararea prejudiciului specificat la art.7 lit. a), c)-g) și în capitolul III se efectuează din contul bugetului de stat, iar în cazul când prejudiciul a fost cauzat de organul de urmărire penală întreținut din bugetul local – din contul acestui buget. Prejudiciul material și moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenționale de către alte organe decât instanța de judecată se repară de către aceste organe.

Referitor la quantumul despăgubirii pentru prejudiciul moral cauzat, instanța de apel a conchis că suma de 2 000 de lei reprezintă o satisfacție echitabilă și rezonabilă, pentru suferințele psihice suportate pe parcursul examinării cauzei contravenționale.

Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, Inspectoratul Național de Securitate Publică a declarat recurs. (f.d.135-140)

Examinând recursul, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel, a hotărârii instanței de fond și emiterii unei noi decizii, pentru considerentele ce se vor arăta în continuare.

Conform art. 1 din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998, prezenta lege constituie actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul și condițiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale și contravenționale de organele de urmărire penală, de procuratură și de instanțele judecătorești.

Potrivit art. 2 din aceeași Lege, prin acțiuni ilicite se înțelege acțiuni sau inacțiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenții, ale organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată, care exclud vinovăția acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la

răspundere și nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcție de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanța de judecată, manifestate prin încălcarea intenționată a normelor procedurale și materiale în timpul procedurii penale sau contravenționale (infrațiuni).

Potrivit cu art. 3 alin. (1), în conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma:

- a) reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală;
- b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunității;
- c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziției, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcție), precum și în urma altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice;
- d) supunerii ilegale la arest contravențional, reținerii contravenționale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenționale de către instanța de judecată;
- e) efectuării măsurilor speciale de investigații cu încălcarea prevederilor legislației;
- f) ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ștampilelor, precum și în urma blocării conturilor bancare.

Potrivit art. 13 alin. (1), (2) din Legea menționată, repararea prejudiciului specificat la art. 7 lit. a), c)-g) și în capitolul III se efectuează din contul bugetului de stat, iar în cazul când prejudiciul a fost cauzat de organul de urmărire penală întreținut din bugetul local - din contul acestui buget. Prejudiciul material și moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenționale de către alte organe decât instanța de judecată se repară de către aceste organe.

Amenzile se restituie de la buget, din fondul în care acestea au fost virate sau de către organul care a beneficiat de aceste sume.

Deci, sensul normelor de drept citate rezultă indubitabil că persoana în privința căreia a fost pornit proces contravențional are dreptul la repararea prejudiciilor cauzate de agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Patrulare prin sancționarea ilicită cu amendă contravențională, însă din contul bugetului instituției care are personalitate juridică și poate fi subiect a raportului obligațional de răspundere pentru prejudiciul cauzat, în condițiile enunțate supra.

În acest context, Colegiul reține că potrivit art. 12 alin. (1) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, Inspectoratul General al Poliției reprezintă unitatea centrală de administrare și control a Poliției, cu statut de persoană juridică și cu competență pe tot teritoriul Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 14 din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, în vederea îndeplinirii atribuțiilor specifice Poliției, prin ordinul ministrului afacerilor interne, la propunerea șefului Inspectoratului General al Poliției, se înființează subdiviziuni specializate. Subdiviziunile specializate sânt unități ale Poliției de competență teritorială generală, subordonate Inspectoratului General al Poliției, care pot crea servicii publice desconcentrate și se instituie conform specificului unor sectoare și direcții concrete de activitate.

Prin ordinul ministrului afacerilor interne se înființează subdiviziunea specializată a Poliției, care va avea calitatea de organ de urmărire penală.

Structura și regulamentele de activitate a subdiviziunilor specializate se aprobă de către ministrul afacerilor interne.

Conform art. 3 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 547 din 12 noiembrie 2019, Inspectoratul General este persoană juridică cu competență pe întreg teritoriul Republicii Moldova, cu sediul în mun. Chișinău, dispune de ștampilă cu imaginea Stemei de Stat și denumirea sa în limba de stat, precum și de cont trezorerial și alte atribute specifice, în modul stabilit.

Conform art. 15-17 din regulament, Inspectoratul are în subordinea sa:1) subdiviziuni specializate;2) subdiviziuni teritoriale.

În vederea îndeplinirii atribuțiilor specifice Poliției, la propunerea șefului Inspectoratului, prin ordin al ministrului afacerilor interne, se înființează subdiviziuni specializate, inclusiv subdiviziunea care va avea calitatea de organ de urmărire penală.

Subdiviziunile specializate reprezintă entități ale Poliției de competență teritorială generală, cu sau fără personalitate juridică, aflate în subordinea Inspectoratului.

În corespundere cu art. 7 din Regulamentul cu privire la supravegherea tehnică exercitată de Inspectoratul Național de Securitate Publică aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 415 din 8 aprilie 2003, Inspectoratul Național de Securitate Publică îndeplinește funcțiile de control de stat, dirijare, alte obligațiuni de serviciu ce țin de supravegherea tehnică prevăzute în actele normative în vigoare.

Astfel, Inspectoratul Național de Securitate Publică, fiind o subdiviziune a Inspectoratului General al Poliției, nu poate fi desinestătător fi subiect în raportul obligațional de răspundere civilă, această obligație fiind atribuită prin lege unității centrale de administrare și control a Poliției, cu statut de persoană juridică și cu competență pe tot teritoriul Republicii Moldova.

Aici, instanța de recurs constată că acțiunea a fost îndreptată nu către pârâtul corespunzător.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că, Anatoli Dovgani incorect și-a îndreptat acțiunea față de Inspectoratul Național de Securitate Publică, care, prin efectul legii, nu poate fi subiect desinestătător în raportul obligațional de răspundere civilă.

Instanța de recurs subliniază că, în conformitate cu prevederile art.27 din Codul de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi aparține reclamantului.

Astfel, dreptul de a alege pârâtul aparține reclamantului, iar instanțele de judecată sunt obligate să se expună pe acțiunea depusă în limitele cerințelor formulate față de pârâtii atrași.

În contextul celor expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge acțiunea înaintată de către Anatoli Dovgani.

Din aceste motive și având în vedere că prima instanță și instanța de apel, deși au stabilit corect circumstanțele cauzei și nu este necesară verificarea suplimentară și administrarea unor noi dovezi, însă au încălcat normele de drept material, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat Anatoli Dovgani, de a casa integral decizia din 2 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 14 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și de a emite o hotărâre nouă de respingere a acțiunii.

În conformitate cu art. 444 și 445 alin. (1) lit. b) și alin. (3) din Codul de procedură civilă Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Inspectoratul Național de Securitate Publică.

Se casează integral decizia din 2 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 14 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și se emite o hotărâre nouă, prin care:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Anatoli Dovgani împotriva Inspectoratului Național de Securitate Publică, intervenienți accesorii Ministerul Justiției și Ministerul Finanțelor, cu privire repararea prejudiciului moral.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Mariana Pitic
Victor Burduh
Dumitru Mardari